

Tavaszi

1.

Az éjjel ijedt szél nyöszörgött,
besírt az ajtón, ablakon.
Holdfény söpört az udvaron, —
kutyám a kertben felüvöltött.

Olyan volt, mint a rossz mesében:
rút, boszorkányos, hideg, idegen.
Két háborútól borzolt idegen
táncolt a zaj. Azt hiszem, féltem.

2.

Reggelre friss szellő köszöntött,
az orgonán a rügy kipattant.
A kora nap fénycsóvát öntött, —
tavasz volt, élet, szinte dobbant.

Egy munkás suhant kerékpáron,
két kamasz kurtán kacagott...
Hideg víz fröcskölt arcon, vállon,
s ittam a tavaszt, a napot.

3.

Redőny csikorgott kirakat tárult,
ibolyát árultak a piacon.
Egy asszony gyerekkocsit bámult,
csillogott, csöndes-hallgatagon.

Csiga csikorgott, úszott a darú,
házat emelnek egy telek felett.
Talicuskát tolt néhány csengő szavú
falusi lány és nevetett.

4.

Ballagtam a dús Duna-parton,
kék hegyek küldtek illó illatot.
Dereglye szusszant; kinyílt egy balkon,
s muskátli üzent vörös jónapot.

Nos, Washingtonban, hát beszéljenek,
hétzsebű sárkány, elvetélt herék...
Világot mégis itt építenek,
és úrrá lenni, itt tanul a nép!

5.

Ott, Washingtonban, hadd számoljanak,
hogy ennyi vér: emennyi új haszon.
Köpködjének hát és káromkodjanak —
a nép megszólalt: nem akarom!

Nem lesz háború, mert nem akarjuk,
munkás és paraszt, mert összefogunk.
S hirdetjük hangos hitünket, valljuk:
a győztes szándék, jövő mi vagyunk!